

STRÁŽSKÝ OBČASNÍK

č. 1

Březen 2010

ZPRÁVY Z RADNICE¹³

Zastupitelstvo obce na zasedáních v prosinci 2009 a lednu 2010 projednalo a schválilo:

- vyrovnaný rozpočet obce na rok 2010 s příjmy a výdaji ve výši =18.391.000,- Kč. V rozpočtu jsou zahrnuty investice ve výši =1,55 mil. Kč a opravy ve výši 2,24 mil. Kč.

Investiční akce do rozpočtu obce na rok 2010	CELKEM	1,55 mil. Kč
1) Chodníky na náměstí a u školy včetně opěrné zdi, budovy, stavby		1,0 mil. Kč
2) Bytový fond – investice		0,3 mil. Kč
3) Investice ZŠ		0,1 mil. Kč
4) Autobusová čekárna u „Saré“		0,05 mil. Kč
5) Územní plánování		0,1 mil. Kč
Opravy a udržování do rozpočtu obce na rok 2010	CELKEM	2,241 mil. Kč
1) Škola		0,5 mil. Kč
2) Bytový fond, obecní dům, hřbitov, vzhled obce		0,845 mil. Kč
3) Oprava komunikací		0,896 mil. Kč

- rozpočet základní školy na rok 2010 s příjmy a výdaji ve výši =3.092.000,- Kč, v němž dotace od zřizovatele (obce) činí =2.000.000,- Kč.

- rozpočtové opatření 6/2009/obec, kterým se upravil rozpočet obce na straně příjmů a výdajů o částku =6.234,60 Kč, která představuje dotaci krajského úřadu na doplatek k volbám.

- rozpočtové opatření 7/2009/ZŠ, kterým se upravil rozpočet základní školy na straně příjmů a výdajů o částku =488.391 Kč, která představuje dotaci krajského úřadu na mzdové prostředky.

- cenovou přílohu pro rok 2010 ke smlouvě o dílo č. S036311111 – ASA (svoz komunálního odpadu), dle které zůstávají ceny na úrovni roku 2009 s tím, že DPH bude připočteno dle platných předpisů v době účinnosti smlouvy. Pověřilo starostu podpisem tohoto dodatku ke smlouvě.

- smlouvu o sdružení sil a prostředků při realizaci projektu „Cyklostezka Nisa: Liberec – Hrádek nad Nisou, uzavřenou mezi Obcí Stráž nad Nisou, Mikroregionem Chrastavko – Hrádecko a Statutárním městem Liberec, ve které se obec Stráž nad Nisou zavazuje uhradit 5% podíl na přípravě projektu (cca =10.000,- Kč). Pověřilo starostu podpisem této smlouvy.

- smlouvu o spolupráci při zajištění dopravní obslužnosti Libereckého kraje pro rok 2010 č. OLP/2863/2009, uzavřenou mezi Obcí Stráž nad Nisou a Libereckým krajem, ve které se obec Stráž nad Nisou zavazuje uhradit částku =183.600,- Kč (=90,- Kč/obyvatele). Pověřilo starostu obce podpisem této smlouvy.

- smlouvu o dílo č. TX 374/2010, jejímž předmětem je zabezpečení údržby semaforu na Studánecké ulici, uzavřenou mezi Obcí Stráž nad Nisou a firmou TRAX, Slezská 724, Liberec na měsíční paušální částku =2.750,- Kč. Pověřilo starostu podpisem této smlouvy.

- nepeněžní dar v hodnotě =5.000,- Kč pro pana Petra Knopa, Dolní Řadová 458, Stráž nad Nisou za získání Zlaté plakety Dr. Janského. Tímto zastupitelstvo vyslovuje i poděkování a uznání za ušlechtilou a záslužnou činnost.

- výrobu malých odznaků obce v počtu 200 ks a_u =37,- Kč na návrh finančního výboru byly schváleny a provedeny změny rozpočtu obce v těchto paragrafech a kapitolách:

a) 8115 – změna stavu krátkodobých prostředků na bankovních účtech byla navýšena o =5.262.587,- Kč.

b) úprava rozpočtu přesunem rozpočtových prostředků na straně příjmů a výdajů, aniž se změnil jeho celkový objem.

- rozpočtové opatření č. 1/2010/obec, kterým se upravil rozpočet obce na straně příjmů a výdajů o částkou =833.100,- Kč, která představuje dotaci krajského úřadu na činnost místní správy.

- inventarizaci majetku obce za rok 2009 s tím, že stav stálých aktiv rozvahy činí =146.805.014,94 Kč.

- přisedící Okresního soudu v Liberci paní Janu Matrasovou a paní Milenu Vejmelkovou pro funkční období 2010-2014. Tímto zastupitelstvo děkuje za dosavadní vykonanou práci a přeje úspěšné další období.

- schválilo žádost Komitétu pro udržování památek z války roku 1866 na instalaci stojanu a informační tabule v částce =18.700,- Kč, která bude součástí celé stezky válečných událostí a v mnohých obcích je již vybudována a náleží u nás k nově zrekonstruovanému pomníku, padlého vojáka v této válce, Emericha Berty.

- schválilo žádost Autoklubu Hrádek nad Nisou ohledně pořádání 13. ročníku Rally Lužické hory, ve které místem startu je parkoviště Benteleru u bývalé elektrárny ve Stráži nad Nisou dne 1.5.2010 v 9.00 hod.

- schválilo finanční částku =20.000,- Kč pro pomoc dětem na Haiti prostřednictvím účtu UNICEF 11771177/0300, v.s. 800.

AKTUÁLNĚ:

- zimní údržba komunikací je v této chvíli náročná pro samotné zaměstnance, ale i finančně. Spolykala bezmála 700 tisíc Kč a to ještě neskončila a musí být proveden ještě i jarní úklid. Následné škody na místních komunikacích budou nemalé.

- hned na jaře budeme instalovat další autobusovou čekárnu u bývalého Saré, radarové měření na Studánecké ulici ve směru do Krásné Studánky a dokončíme chodníky na náměstí.

- zpracováváme žádost o dotaci na nové kotelny ve školských zařízeních, které jsou již po 15 letech téměř dožité a přípravu na dotaci pro novou tělocvičnu se standardními parametry, kterou by si škola a obec jistě zasloužila. V této chvíli ještě nevíme, jak budeme úspěšní, ale za pokus to jistě stojí.

- od ledna se připravujeme aké na Oslavy 20. výročí novodobé samostatnosti obce, které budou probíhat poslední červnovou sobotu na náměstí.

Rád bych ještě poděkoval našim novým knihovnicím paní Šmídové a paní Vajdové za jejich obětavou práci v knihovně při realizaci přechodu na automatizované zpracovávání výpůjček. Během léta chceme také knihovnu vymalovat a instalovat nové regály.

Přeji všem občanům krásné prožití svátků jara – Velikonoc.

Mgr. Karel Jäschke, starosta

NAŠI JUBILANTI

V prvních třech měsících letošního roku slaví svá významná životní jubilea tito naši spoluobčané:

Paní Hořeňovská Anna	90 let
Paní Kowalská Anna	90 let
Paní Princová Věra	90 let
Paní Krejčová Jarmila	89 let
Paní Bartoňová Anna	89 let
Paní Bartošová Marie	87 let
Pan Bláha Jaroslav	86 let
Paní Kavénová Anna	85 let
Paní Vrančíková Božena	84 let
Paní Kubíková Libuše	83 let
Paní Kocourková Anděla	83 let
Pan Horák Jiří	82 let
Paní Pavlíková Terezie	82 let
Pan Scholz František	82 let
Paní Koutníková Libuše	81 let

Všem jubilantům přeje pevné zdraví, štěstí a mnoho dalších let prožitých v kruhu svých blízkých.

JEDEN JUBILANT NAVÍC

Není sice občanem Stráže, ale do života naší obce se zapsal nemsazatelným písmem. Je to pan učitel Bohumil Náhdera, který na naší škole strávil větší část svého velmi aktivního života. Pan učitel 28. února oslavil své 80. narozeniny.

Do Stráže nad Nisou přišel po absolvování vojenské základní služby v roce 1954. Na vysoké škole vystudoval aprobaci přírodopis-chemie-technická výchova. Své výborné odborné znalosti předával žákům. Byl náročný, ale výborný učitel. Uměl žáky získat pro daný obor, zejména v oblasti geologie i živé přírody. Dodnes jeho žáci sbírají nerosty, obdivují krásy přírody tak, jak je učil na vycházkách a výletech. Podle vyprávění bývalých žáků mnozí tvrdí, že vystačili se znalostmi chemie ze základní školy i během dalšího studia. Učil i matematiku, ale především se věnoval rozvoji tělesné výchovy na škole. Jako aktivní sportovec vybudoval na škole tradici výborné úrovně atletiky, košíkové a volejbalu. Při okresních přeborech stávali žáci strážské školy na stupních vítězů, mnozí z nich se atletice dál aktivně věnovali. Na tradiční vánoční turnaj v košíkové si jistě vzpomenu všichni, kteří prošli strážskou školou.

Samostatnou kapitolou je strážská odbíjená. Sám jako volejbalista, člen ligového družstva Jablonec nad Nisou, později hráč Tesly Stráž nad Nisou, naučil hrát a milovat volejbal celé generace dětí,

především dívek. Jeho družstvo dívek se probojovalo a úspěšně si vedlo v celostátní dorostenecké lize, následující družstva strážských dívek byla postrachem pro všechna školní družstva na olympiádách mládeže, na přeborech vesnických družstev patřily ženy vždy k vítězům. Dodnes některé z nich, teď už i babičky, si chodí zahrát třeba jen pro radost.

Vedle vlastivědných vycházek do okolí organizoval pan učitel záverečný výlet žáků posledního ročníku do Vysokých Tater. Na putování po slovenských velehorách vzpomínají rádi snad všichni, kteří prožili více než týden v Tatrách.

Mohli bychom vzpomenout i vlastivědné vycházky do okolí s cílem poznání historie Hamrštejna, mačhniňské tvrze, bývalého zájateckého tábora z 1. světové války, historie vývoje průmyslu a další a další.

V roce 1996 odešel pan učitel na zasloužený odpočinek. Působil tedy na naší škole plných 42 roků. I v dnešní době je pan učitel stále ve spojení s naší obcí prostřednictvím svých čtivých příspěvků do našeho „občasníku“.

Tedy na závěr bych chtěl panu učiteli za vše co pro strážáky udělal, a stále dělá poděkovat a k jeho životnímu jubileu popřát pevné zdraví a mnoho dalších let vzájemné spolupráce.

I. Zajíc

VÍTÁNÍ OBČÁNKŮ

*Děláme si starosti co z dítěte bude zítra,
a zapomínáme že je někým už dnes.*

Poslední vítání občánků loňského roku se uskutečnilo 12. prosince v obřadní síni strážské „radnice“. Pan starosta mezi strážáky přivítal tyto děti. Jsou to:

Natálie Pillmanová
Karolína Kozelková
Veronika Hašková
Filip Mader

Dětem a jejich rodičům přeje zdraví, štěstí a mnoho životní pohody.

Natálie

Karolína

Veronika

Filip

Zápis do 1.třídy Základní školy ve Stráži nad Nisou

22.ledna 2010 se konal zápis dětí do 1.třídy. Protože jsme počítali s větším počtem zájemců, pojali jsme zápis trochu netradičně. Děti už od vchodu naváděly šipky a šlápoty, aby do své budoucí třídy a ke své budoucí paní učitelce trefily. Na chodbě je už čekali jejich příští starší spolužáci z osmé a deváté třídy a usnadňovali jim i rodičům čekání pohádkou nebo promítáním fotografií ze školních akcí na interaktivní tabuli, či prohlídkou učeben.

Děti zapisovalo celkem sedm učitelek, které si práci rozdělily na administrativní s rodiči a praktickou s dětmi.

Děti předvedly, jak umí kreslit, počítat do deseti, jestli znají barvy, tvary, zazpívaly písničku nebo něco recitovaly.

Celkem jsme zapsali 32 dětí, z toho osm libereckých. Šest rodičů žádá o odklad školní docházky. Je třeba, aby své rozhodnutí ještě zvážili a uvědomili si, že se jejich ratolest bude ještě půl roku vyvíjet a to je dlouhá doba. Jejich dítě bude ještě jeden celý rok čekat v mateřské škole v počtu 28 dětí ve třídě.

Zápisu jsem se účastnila, troufám si tvrdit, již počtrnácté a letos jsem měla snad ze všech zápisů ten nejlepší pocit.

Všechny děti byly velmi šikovné. Je pravda, že přibývá vad řeči, ale letos to nebylo až tak markantní. Co mne velmi potěšilo, oproti ostatním rokům, že s dětmi přicházela celá rodina -maminka i tatínek a to bylo velmi pěkné. Snad se blýská na lepší časy a já pevně věřím, že se takto budeme v souladu s celou rodinou setkávat po celých devět let, protože když má dítě dobré rodinné zázemí, je i jeho školní život mnohem snazší.

Takže už stačí jen dodat: Milé děti a milí rodiče, těšíme se na vás po prázdninách 1.zář 2010.

Za učitelský sbor Mgr. J.Bošková /ředitelka ZŠ a MŠ/

Zaděláno na průšvih

Proč byl právě Honza Hložák, řádně vyučený a zapracovaný zámečnick v železničních dílnách, pověřen funkcí vedoucího kuchaře v horních „bubenických“ kasárnách okresního města, nevím a nebudu po tom pátrat. Co kdyby to bylo vojenské tajemství.

Bylo léto jak má být a v kasárnách převládali vojáci povolani na povinné vojenské cvičení. Ten den měly být k obědu kynuté knedlíky s povidly, alias slavné „blbouny“. Už od rána dumal šéfkuchař Honza nad problémem, jak to udělat, protože potřeboval cosi zařídít ve městě ve věci svého vedlejšáku, byl totiž v civilu fotbalovým rozhodčím. Lomcoval jím strach, jestli se stihne včas vrátit k přípravě oběda. Bude se muset pro jistotu obrátit na nezpracované záložáky a měl z toho trochu obavy. Čas ho strašil, stačil je jen narychlo poučit: tady máte pytel mouky, tady vanu na těsto, kde je sůl, víte, tady v té plechovce je tekuté droždí. Tady v té knížce je popsáno, co a jak se dělá, tak si to přečtete. Tak zadělejte těsto, až se vrátím, sloukneme ty knedlíky. Myšlenkami byl už zřejmě někde jinde a zapomněl na informaci nejdůležitější. Neřekl jim, kolik čeho mají do těsta dát.

Hoši se dali vesele do díla. S pýchou pak předvedli šéfovi po návratu výsledek své šikovnosti. Vana už valem přetékala těstem, vypadalo to jako je to popsáno s kaší v pohádce „Hrnečku vař“. Na dotyk to působilo jako lepidlo vhodné pro vylepování předvolebních plakátů pro jeden okres.

Kuchtíci totiž vysypali do vany celý pytel mouky a použili celou plechovku tekutého droždí, určenou tak na 14 dní. „No, to je prů...!“, nedořekl zděšený šéf Honza. „Co teď s tím?“ Rafiky na hodinách stupňovaly čas i jejich nervozitu, bylo nutné s tím něco udělat, někam to skrýt a zadělat nové těsto. Samozřejmě také posunout oběd. Více lidí víc ví, zvláště názor, že bude nejlepší vykopat někde jámu a těsto tam pochovat.

Schlíplí amatéři kuchařského umění nemeškali a vyhloubili za traktem budovy na trávníčku patřičně velkou jámu. Do ní tu hnusnou hmotu přenesli, zahrabali zeminou a ledabyle překryli drny. Bůh jim ale nebyl milosrdný.

Podle zákona schválnosti tam po chvíli zavítal nadřízený nadporučík, který při přecházení nádvoří ucítil tlak v podbříšku a zašel za roh, aby si ulevil a nebyl při tom nikomu na očích. Čerstvý zásah do paloučku nemohl ovšem přehlédnout. Jak na to kouká, co to? Drny se pohnuly. Dívá se pozorněji, ano, vytváří se tam kopeček. Potvora krtek! A musí to být pěkný chlapík, co ten chce ve vojenských kasárnách? „Ne, to ti nedaruju!“ Tři rychlé kroky, výskok, aby zesílil dopad, a nestačil se dívat. Stál po kolena v podivné hmotě jako v pasti. Krucinál!

Co bylo dál už nebudu popisovat, zabralo by to mnoho místa a nebylo by to ani veselé. Řešilo se to stejně, jako se řeší vají podobné průšvihy na vojně. Nebyt jich, neměli by mužští po letech čím bavit své přátele a bylo by to v rozporu s příslovím, že veselá mysl je půl zdraví.

Mgr. Jaroslav Bláha

Noční OZ se vydařil

Stalo se to někdy koncem padesátých let. Učili jsme tenkrát s Jardou na stejné škole, ve Stráži nad Nisou. Jedné podzimní soboty (tehdy se ještě učilo i v sobotu) ke mně do kabinetu přišel o velké přestávce Jarďa. Heleď, pojď se mnou dnes večer na noční orienták! Neznám, co to je? To nic není, běhá se to ve dvojicích. Tys byl na vojně průzkumákem, měli jste ty výsadky, já učím zeměpis, vedeme oba turisták, to zvládnem. Moc se mi nechtělo. Hrál jsem v té době v Jablonci volejbalovou ligu, v neděli dopoledne jsme měli od 10 hodin mistrák. Žádný problém, když to vezmem klusem, jseš do půlnoci doma! Nakonec mě ukecal! Jak půjdeš? Normálně, jako na vejlet. Jídlo si neber, v cíli má být občerstvení. Tak jo.

Na kraťasy už to nebylo, tak jsem si vzal takové pláštěňáky, a když to bude klusem, tak teda tenisky. Nevezmeš si baterku? Povídá brácha, po páté hodině už bývá tma. Baterka byla, ale vybitá nesvítla. Tak alespoň krabičku sirek.

Sraz byl ve dvacet hodin na libereckém nádraží. Když jsem tam dorazil, hala už byla plná. Mladí, staří, oboujího pohlaví, asi sto lidí! Tvořili se skupinky, zřejmě se navzájem znali. Já, i když už jsem byl v té době v libereckém sportu dost známý (atletika, volejbal, fotbal), jsem viděl jen Mirka Veleho z HS, jinak jsem neznal nikoho! A nikdo se taky ke mně kromě Jarďy nehlásil. Ale to hlavní: žádný výlet! Všichni většinou v teplákách, pohory nebo tenkrát „letící“ pionýrky, na nohou kamaše chránící holeň, takové nějaké korkové tabulky, buzoly! A na hlavě většinou čelovky! No zdar! Měl jsem sto chutí jít domů!

Nějaká paní to všechno organizovala, zapsala si za pár korun naše jména a rok narození. Když jsem se ptal, kam si máme koupit jízdenku, řekla, abych se nestaral, že se vše dozvíme. Asi za půl hodiny někdo zahalekal, že máme jít na vlak. Tak jsme šli.

Tři vagónky nás měly odvézt směrem někam k Hrádku! Než jsem si našel místo u okýnka, tak jsme vystupovali. Na malém nádražičku v Machníně!

Už byla pořádná tma, svítilo se jen v čekárně, kde se ouřadovalo. Na vyvěšeném plakátě jsme si přečetli, že věkem patříme do hlavní kategorie A (15 dvojic), ta vyrazí až poslední. Nejdříve dorost, ženy a starší muži.

Konečně došlo i na nás. V čekárně jsme dostali jakýsi startovní průkaz s kolonkami na potvrzení od kontrol a mapu. Ta hrála všemi barvami, ale tuhle jsem viděl poprvé! Měřítka 1 : 15 000, ale bez jediného slova, bez jediného označení! Jen několik kroužků s číslicemi zřejmě označovalo kontroly. Koukal jsem do ní jak vrána, ale nějaký pán nám řekl: tak už běžte, běží vám čas!

Venku Jarďa posvítla a podařilo se mi na mapě nalézt místo, kde jsme – nádraží v Machníně. Tím bylo hodně vyřešeno. Hurá! Ta moje láska k mapám se přeče jen k něčemu hodí. Navíc, zase máme tu naši „kliku“! Do Machnína jsem totiž chodil za studentkou libereckého pedáku, nějakou Oldřiškou. Ta mě občas ráda zavedla do okolí, mimo civilizaci. A taky potmě! Tak jsme si to pustili přes louku k první kontrole, vojenskému bunkru na kraji lesa pod Ovčí horou. Štempl a mažeme dál, k osamělé machnínské lípě. Kousek od ní potkáváme dva starší pány: dejte si tam razítko, my spěcháme ještě do machnínské hospody na pivo, než nám zavřou!

Vyslechnuto, u rozsvícené petrolejky vykonáno. Stále ještě to tu znám (díky, Olinko!), i tu kapličku na Bedřichovce.

Ale brzy už přestává legrace, dostáváme se do lesa! Za kapličkou na lesní cestě dobíháme jednu dvojici. Tak konečně! Je to můj sportovní doktor Vašek Šatava s náčelníkem HS pro Jizerky Velem! Jdou si v pohodě s baťůžky, svačí. Chci si s nimi popovídat, ale Jarďa spěchá! Heleď ta cesta vede k další kontrole, rozcestníku v Bedřichovském lese, takovým velkým obloukem. Co kdybychom to stříhli lesem? Dost si to zkrátíme! Já v.. ho poslech! To nebyl les, ale prales! Ostružiny, keře, místy i bažinka se střídaly se smrkovou houštinou. Jen s jednou baterkou, našťástí jsme se neztratili. Konečně jsme na nějaké cestě. A kousek od nás – Šatava s Velem! Už jste byli na čtvrté kontrole? Kdepak, musíme se k ní pár minut vrátit! Vylezli jsme z lesa jinde, než jsme chtěli! Teď už snad si dá Jarďa říci a půjdeme pěkně po cestách. Navíc mu dochází baterka, ke slovu přicházejí zápalky. Další kontrola je někde u dvou rybníků. Podle několika málo černých obdélníčků (to jsou domy) to bude spíš na Bělidle než ve Studánce.

Už ani neběžíme, ale přesto brzy míváme doktora, dnes už potřetí! Trefili jsme se, bylo to Bělido. Posvítli nám, poslední kontrola je u křížku u dvou topolů, žádný problém. Cíl je hospoda U Lendrů, na křižovatce u Tesly. Navrhuji běžet po cestě vrchem přes Novou Stráž, kolem Kubíkových, ale Jarďovi už zřejmě otrnulo: Tady to znám opravdu dobře (tehdy ještě bydlel ve Stráži), vezmeme to zkratkou přes louku, musíme něco nahnat!

Opravdu to byla zkratka. Jenže – to odpoledne tu louku čerstvě pohnojili, polili močůvkou! Tak nám to dost klouzalo. V hospodě bylo plno, ale všichni nám až podezřele uvolňovali místo, abychom mohli odevzdat průkazy a dát si guláš. Když jsme se podívali na boty, hned jsme pochopili. Kousky toaletního papíru tam byly přilepeny takovou zvláštní silně zapáchající hmotou!

Sice jsme si je šli hned ven očistit, ale smrděli jsme dál! Naštěstí hostinský brzy zvolal: Točím poslední pivo!, zavíráme. Přijel zvláštní autobus, který odvezl účastníky závodu do Liberce, k radnici. Tramvaje už nejezdily, tak přes nádražní lávku! Domů jsem se dostal někdy kolem půlnoci pořádně utahaný, ta cesta opuštěným nočním Libercem mně dala víc zabrat než celej orienták!

V pondělí, při cestě do školy, jsem si jako vždy po neděli koupil liberecký deník Stráž severu, abych se dozvěděl sportovní výsledky. A mezi jinými jsem tam s překvapením našel i článek s nadpisem: Noční OZ se vydařil. Ve výsledcích jsme s Jardou trůnili v hlavní kategorii na třetím místě! Vzhledem k docílenému času (1:50 h) jsme dokonce získali výkonnostní třídu v orientačním závodě!

Tohle vše se skutečně stalo 4. listopadu 1961, jen pár dní před výročím slavné VŘSR. Fakt nekecám!

Mgr. B. Nádhera

Bohoslužby

Nedělní bohoslužby se konají na bývalé faře (dornov sv. Anny) v 10. 30 hod. Od Květné neděle t.j. 28. března budou opět v kostele sv. Kateřiny Alexandrijské.